

Besvarelse (13/1 78):

Boligministeren (Ove Hove):

Når jeg ikke i forbindelse med min besvarelse af onsdagsspørgsmålene her i tinget den 16. og den 23. november sidste år kom ind på at tale om genhusning ved brandsikring, er forklaringen den enkle, at jeg ikke på daværende tidspunkt var bekendt med, at der skulle være problemer forbundet med at skaffe de nødvendige erstatningslejligheder.

Tværtimod har jeg tidligere ved forskellige lejligheder fået bekræftelse på, at der ikke skulle være vanskeligheder på dette område.

Siden er jeg imidlertid blevet opmærksom på, at en leder i grundejernes orienteringsblad Huset fra december 1977 indeholder en kraftig appel til de private grundejere om at stille boliger til rådighed for genhusning i brandsikringstilfælde. Ellers – siges det i lederen – må det konstateres, at man ikke har kunnet leve op til de forudsætninger, man i sin tid gjorde sig om, at genhusningen vil kunne klares ad frivillighedens vej.

Det er denne leder, der danner baggrund for min udtalelse i Aktuelt den 6. ds. om, at det kan blive nødvendigt at gennemføre en tvangsmæssig udskrivning af genhusningslejligheder inden for den private boligmasse.

Jeg har i december og nu i januar haft kontakt med Grundejernes Landsforbund og med Københavns kommune, hvor genhusningsproblemerne jo er koncentreret. Disse forhandlinger er endnu ikke afsluttet, men jeg kan da godt allerede nu afsløre, at problemerne tilsyneladende ikke er så store, som jeg først havde frygtet. Jeg kan således oplyse, at der af de ca. 2.000 erstatningslejligheder, der er behov for i Københavns kommune, er bragt ca. 1.550 til veje, og at alt tyder på, at de resterende 450 lejligheder ved en kraftig indsats fra grundejerforeningens side kan skaffes inden for en rimelig tid.

Skulle mine forventninger på dette punkt imidlertid blive skuffet – og det vil jeg kunne få en stærkere fornemmelse af i løbet af en halv snes dage – er det klart, at spørgsmålet om indførelse af en tvungen genhusningspligt må tages op.

Jeg kan til afslutning oplyse, at vi i boligministeriet har forhørt os, hvorledes forholdene er i Frederiksberg, Århus, Odense og Ålborg kommuner. I de 3 førstnævnte kommuner er der slet ingen problemer, derimod

har man i Ålborg kommune haft visse vanskeligheder. Her har problemet navnlig været, at de bygninger, der skal nedrives, fortrinsvis bebos af enlige personer, og at udbuddet af egnede boliger for enlige er ret sparsomt; men situationen i Ålborg kan ikke lastes grundejerne dér.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af:

Forslag til folketingsbeslutning om lettelse af erhvervenes administrative byrder [af Mølgaard (DR) m. fl.].

(Beslutningsforslag nr. B 36. Fremsat 25/11 77).

Sammen med denne sag foretoges den under punkt 4 på dagsordenen opførte sag, nemlig:

4) Første behandling af:

Forslag til folketingsbeslutning om effektivisering af monopolkontrollen [af Mølgaard (DR) m.fl.].

(Beslutningsforslag nr. B 37. Fremsat 25/11 77).

Forslagene sattes til forhandling.

Forhandling

Handelsministeren (Ivar Nørgaard):

Forslaget til folketingsbeslutning om lettelse af erhvervenes administrative byrder motiveres med, at der påføres virkomhederne en helt urimelig og administrationskrævende kontrol ved den gældende pris- og avance-lovgivning, og man henviser til monopoltilsynets redegørelse fra september 1977 om administrationen af prisstoploven af 1976, hvoraf det bl.a. fremgår, at også monopoltilsynet føler sig stærkt belastet af denne lovgivning. Monopoltilsynet beskriver i denne redegørelse en lang række af de problemer af administrativ karakter, som er knyttet til administrationen af en prisstoplov, problemer, der stort set forekommer ved administration af alle midlertidige love af denne karakter.

Imidlertid udløb prisstoploven i februar 1977, og de problemer af administrativ ka-